

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B. proti žalovanej **S.**, za ktorú koná M., so sídlom v B., **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6 C 163/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013 a zo 17. decembra 2013 sp. zn. 17 NcC 45/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie konanie proti uzneseniu v Banskej Bystrici zo 17. decembra 2013 sp. zn. 17 NcC 45/2013 **z a s t a v u j e**.

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013 **o d m i e t a**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Revúca žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

V konaní vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 6 C 163/2012 predseda súdu podľa § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 O.s.p. predložil vec na rozhodnutie o zaujatosti sudcov J. a J. .

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 17. decembra 2013 sp. zn. 17 NcC 45/2013 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Revúca J. a J. nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci

Okresný súd Revúca uznesením z 19. apríla 2013 č. k. 6 C 163/2012-34 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66 € podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobkyne proti uzneseniam Okresného súdu Revúca z 19. apríla 2013 č. k. 6 C 163/2012-34 uznesením zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013 napadnuté uznesenie odmietol ako oneskorene podané v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo odvolateľke doručené 13. júna 2013, jej odvolanie bolo podané osobne na okresnom súde 1. júla 2013, pričom zákonná lehota 15 dní na podanie odvolania uplynula dňa 28. júna 2013.

Uznesenie odvolacieho súdu zo 17. decembra 2013 sp. zn. 17 NcC 45/2013 napadla žalobkyňa dovolaním z dôvodu, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne a zasahuje do jej práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žalobkyňa napadla ďalším dovolaním aj uznesenie odvolacieho súdu zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013, v ktorom namietala, že odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odmietol jej odvolanie ako oneskorene podané, hoci procesné predpoklady pre tento postup neboli dané. Odvolanie odovzdala v rámci odvolacej lehoty obchodnej spoločnosti, predmetom ktorej je poskytovanie poštových služieb (ReMax Courier Service, s.r.o.), s tým, aby bolo doručené súdu prvého stupňa. Tým v zmysle § 57 ods. 3 O.s.p. nastali právne účinky podania odvolania. So zreteľom na namietané procesné vady žiadala napadnuté uznesenia zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniam písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolania treba odmietnuť.

V prípade dovolania voči uzneseniu odvolacieho súdu zo 17. decembra 2013 sp. zn. 17 NcC 45/2013 (č.l.61 spisu) ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde (pod sp. zn. 1 Co 114/2014, 3 Cdo 33/2014, 5 Cdo 65/2014, 6 Cdo 213/2014, 7 Cdo 96/2014, 8 Cdo 90/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že toto dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu a najvyšší súd má nedostatok funkčnej príslušnosti na jeho prejednanie, dovolacie konanie zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

V prípade dovolania voči uzneseniu odvolacieho súdu zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013 (č.l. 68 spisu) najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci prvé dovolanie smeruje proti uzneseniu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. V týchto ustanoveniach nie je uvedené uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Prípustnosť dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Procesnú prípustnosť dovolania žalobkyne by vzhľadom na to zakladala len procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv

začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobkyňa v dovolaní procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť tohto dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť realizovať procesné oprávnenia priznané mu v konaní za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Súd prax dospela k záveru, že ak odvolací súd nesprávne odmietol odvolanie ako oneskorené, odňal tým účastníkovi konania možnosť konať pred súdom (R 23/1994). V konaní pred najvyšším súdom bolo preto potrebné posúdiť správnosť záverov odvolacieho súdu o dni podania odvolania.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá O.s.p. odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Zo spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo zástupcovi žalobkyne doručené dňa 13. júna 2013 (č.l. 37 spisu). Keďže koniec 15-dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na 28. júna 2013, tento deň bol posledným dňom v zmysle § 57 ods. 2 O.s.p. na podanie odvolania ako správne konštatoval aj odvolací súd. Odtlačok podacej pečiatky Okresného súdu Revúca na odvolaní žalobkyne (č.l. 38 spisu) potvrdzuje, že súd prvého stupňa prevzal odvolanie 1. júla 2013 osobne.

V dovolaní žalobkyňa namietala, že odvolanie bolo odovzdané doručovateľskej spoločnosti 28. júna 2013, teda v čase, keď žalobkyni ešte márne neuplynula lehota na podanie odvolania. Žalobkyňa, podľa všetkého s úmyslom preukázať včasnosť podania odvolania, pripojila k dovolaniu výťažok internetovej stránky (č.l. 68 a nasl. spisu) s údajmi,

v zmysle ktorých obchodnou spoločnosťou ReMax Courier Service, s.r.o. bola prevzatá na doručenie zásielka, prepravný list, ktorý má č. 1551530943. Ide o spoločnosť, predmetom činnosti ktorej je aj poskytovanie poštových služieb (viď údaje obchodného registra dostupné na www.orsk.sk). Z dokladu predloženého dovolateľkou vyplýva, že malo ísť o zásielku s hmotnosťou 80,10 kg, ktorú uvedená spoločnosť (údajne) prevzala od žalobkyne 28. júna 2013. Táto zásielka bola adresovaná Okresnému súdu Revúca a jej obsahom mali byť odvolania v súdnych konaniach Okresného súdu Revúca (viď bližšie „popis zásielky“ – POH-NŠ-1080 x odvolanie SP 66 x- dvojmo“).

Vzhľadom na to, že z údajov o predmetnej zásielke uvedených na doklade predloženom dovolateľkou nebolo zrejmé, či obsahom zásielky bolo aj odvolanie žalobkyne podané v preskúmvanej veci (t.j. vo veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 6 C 163/2012), dovolací súd prostredníctvom súdu prvého stupňa vytvoril žalobkyni procesnú možnosť, doložiť opodstatnenosť jej tvrdenia o včasnom podaní odvolania. Okresný súd Revúca uznesením z 9. októbra 2014, č. k. 6 C 163/2012-79 vyzval žalobkyňu, aby v lehote 10 dní zaslala súdu doklad, ktorý preukazuje, že dňa 28. júna 2013 bolo odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Revúca z 19. apríla 2013 č. k. 6 C 163/2012-34 odovzdané na prepravu spoločnosti ReMax Courier Service, spol. s r.o. Toto uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručená 16. októbra 2014, žalobkyňa ale na výzvu nereagovala.

Keďže údaje obsiahnuté v spise vyznievajú v prospech záveru odvolacieho súdu o podaní odvolania žalobkyne oneskorene (po uplynutí odvolacej lehoty) a žalobkyňa nevyužila procesnú možnosť preukázať nesprávnosť tohto záveru, dovolací súd vychádzal z údajov, ktoré žalobkyňa relevantným spôsobom nespochybnila a v nadväznosti na to dospel k záveru, že v danom prípade nejde o prípad odmietnutia odvolania v procesnej situácii, v ktorej pre to neboli procesné predpoklady.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených dovolateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O.s.p., najvyšší súd procesne neprípustné dovolanie žalobkyne proti uzneseniu odvolacieho súdu zo 17. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 989/2013 podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2015

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková